

DOMINGO III ORDINARIO (C)

PRIMEIRA LECTURA Neh 8, 2-4a. 5-6. 8-10

Lectura do libro de Nehemías

Naqueles días, o sacerdote Esdras trouxo o libro da Lei diante da asemblea de homes e mulleres e de tódolos que eran capaces de pensar. Era o primeiro día do sétimo mes. Na praza que está diante da porta das Augas, el leu no libro en voz alta, desde o amencer ata o mediodía, en presenza dos homes e das mulleres e de todos aqueles que eran capaces de pensar, e todo o pobo estaba atento á lectura do libro da Lei.

O escriba Esdras púxose en pé sobre unha tarima de madeira, preparada con esta ocasión. Esdras abriu o libro á vista de todo o pobo, pois sobresaía entre todos na asemblea, e cando o abriu, o pobo púxose en pé. Entón Esdras bendiciu o Señor, o gran Deus, e todo o pobo, levantando as mans, respondeu: "Amén, amén". Despois inclináronse e, prostrados no chan, adoraron ó Señor. Os levitas lían no libro da Lei de Deus, pronunciando claro, e interpretaban o sentido, explicando o que lían. Entón o gobernador Nehemías, o sacerdote e escriba Esdras, e os levitas que explicaban a Lei ó pobo, dixeron a toda a asemblea: - Este día está consagrado ó Señor, voso Deus; cesade no voso pranto, non choredes máis (pois todo o pobo choraba ó oír-las palabras da Lei). E engadiron: - Ídevos, comed de boas talladas, bebede viños doces e levádelles tamén ós que non teñen nada preparado, pois este día está consagrado ó noso Señor; non andedes apenados, porque o gozo do Señor é a vosa forza.

SALMO RESPONSORIAL Sal 18, 8. 9. 10. 15

R/. (Xn 6, 63c): **As túas palabras, Señor, son Espírito e vida.**

A lei do Señor é perfecta:
reconforta a alma;
a declaración do Señor é firme:
fai sabio ó inxenuo.

Os mandatos do Señor son rectos:
aledan o corazón;
o precepto do Señor é limpo:
ilumina os ollos.

A vontade do Señor é pura:
permanece por sempre;
as decisións do Señor son verdadeiras:
enteiramente xustas.

Dígnate acepta-la palabra da miña boca
e o sentir do meu corazón:
¡Señor, ti e-la miña rocha, o meu redentor!

SEGUNDA LECTURA 1 Cor 12, 12-30 (máis longa)

Lectura da primeira carta do apóstolo San Paulo ós Corintios

Irmáns: Igual que o corpo, sendo un, ten moitos membros e todos estes membros, con seren moitos, non fan máis dun corpo, así tamén Cristo. Porque a todos nos bautizaron nun único Espírito, para formarmos un único corpo: tanto xudeus coma gregos, tanto escravos coma libres. E a todos se nos deu a beber un único Espírito.

Pois ben, xa que o corpo non está formado por un único membro senón por moitos, se o pé dixer: "como non son man, eu non son do corpo", non por iso deixaba de ser do corpo. E se o oído dixer: "como non son ollo, eu non son do corpo", non por iso deixaba de ser do corpo. Se todo o corpo fose ollo, ¿onde estaría o oído? Se fose todo oído, ¿onde estaría o ulido?

Ora, foi Deus quen puxo os membros, colocando cada un deles no corpo como El quixo. Se todo fose un único membro, ¿onde estaría o corpo? En realidade, hai moitos membros, pero un corpo só. O ollo non lle pode dicir á man: "Non preciso de ti", nin a cabeza ós pés: "non preciso de vós". Todo o contrario: os membros do corpo que parecen máis débiles son os máis necesarios; e os que temos por menos decorosos, cubrímoslos con máis decoro; e os menos honestos tratámoslos con máis recato; cousa que non precisan os honestos.

Deus dispuxo o corpo dándolle máis honor ó máis privado del, para que non haxa discordia no corpo; senón que, ó revés, os membros se preocupen por igual uns dos outros. E así, cando padece un membro, todos padecen con el; cando a un membro o tratan ben, todos se alegran con el.

Ben, pois vós sodes corpo de Cristo e tamén membros, cada un pola súa parte. Na Igrexa dispuxo Deus primeiro apóstolos, logo profetas, en terceiro lugar mestres. Despois os que teñen poder de facer milagres; finalmente os que teñen don de curacións, de asistencia, de goberno, de falar distintas linguas.

¿Ou é que todos son apóstolos? ¿Todos son profetas? ¿Todos son mestres? ¿Todos fan milagres? ¿Todos teñen o don de curar? ¿Todos falan en moitas linguas? ¿Todos saben interpretar?

Ou máis breve: 12-14. 27

Lectura da primeira carta do apóstolo San Paulo ós Corintios

Irmáns: Igual que o corpo, sendo un, ten moitos membros e todos estes membros, con seren moitos, non fan máis dun corpo, así tamén Cristo. Porque a todos nos bautizaron nun único Espírito, para formarmos un único corpo: tanto xudeus coma gregos, tanto escravos coma libres. E a todos se nos deu a beber un único Espírito.

Pois ben, xa que o corpo non está formado por un único membro senón por moitos, vós sodes corpo de Cristo e tamén membros, cada un pola súa parte.

EVANXEO Lc 1, 1-4; 4, 14-21

Lectura do santo Evanxeo segundo Lucas

Ilustre Teófilo: Posto que moitos emprenderon a tarefa de narrar axeitadamente os feitos ocorridos entre nós, tal como nolos transmitiron desde o principio as testemuñas oculares e mailos predicadores da palabra, decidín eu tamén, despois de me informar con tino desde as orixes, escribirchos ordenadamente para ti, a fin de que coñezas ben a firmeza das ensinanzas nas que te instruíron.

Naquel tempo, coa forza do Espírito Santo, Xesús volveu a Galilea, e a súa sona estendeuse por toda a redonda. Ensinaba nas sinagogas, e todo o mundo dicía moito ben del.

Chegou a Nazaret, onde se criara, e o sábado entrou, como estaba afeito, na sinagoga. Ergueuse para face-la lectura, e déronlle o libro do profeta Isaías. Abriuno e atopou unha pasaxe que dicía:

O Espírito do Señor está sobre min porque El foi quen me unxiu para proclamárlle-la Boa Nova ós pobres. Mandoume para lles anuncia-la liberación ós secuestrados e a vista ós cegos, para lles dar liberdade ós asoballados, e proclama-lo ano de gracia do Señor.

Pechando o libro, devolveullo ó encargado e sentou. Tódolos ollos da sinagoga enteira estaban fixos nel. Logo empezoulles a dicir: - Hoxe cúmprese diante de vós esta pasaxe da Escritura.